

LEGE Nr. 150 din 24 iulie 1997 privind ratificarea Conventiei europene pentru protectia patrimoniului arheologic (revizuita), adoptata la La Valetta la 16 ianuarie 1992

Parlamentul Romaniei adopta prezenta lege.

Articol unic

Se ratifica Conventia europeana pentru protectia patrimoniului arheologic (revizuita), adoptata la La Valetta la 16 ianuarie 1992.

Aceasta lege a fost adoptata de Senat in sedinta din 17 iunie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constitutia Romaniei.

p.PRESEDINTELE SENATULUI
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

Aceasta lege a fost adoptata de Camera Deputatilor in sedinta din 11 iulie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constitutia Romaniei.

p.PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

ANEXA:

CONVENTIA EUROPEANA din 16 ianuarie 1992 pentru protectia patrimoniului arheologic (revizuita)

- La Valetta, 16 ianuarie 1992 -

PREAMBUL

Statele membre ale Consiliului Europei si celelalte state parti la Conventia culturala europeana, semnata ale prezentei conventii (revizuita),

considerand ca scopul Consiliului Europei este acela de a realiza o uniune mai stransa intre membrii sai, pentru a salvarda si a promova idealurile si principiile care sunt patrimoniul lor comun,

avand in vedere Conventia culturala europeana, semnata la Paris la 19 decembrie 1954, si indeosebi articolele sale 1 si 5,

avand in vedere Conventia pentru salvardarea patrimoniului arhitectural al Europei, semnata la Granada la 3 octombrie 1985,

avand in vedere Conventia europeana privind infractiunile asupra bunurilor culturale, semnata la Delphi la 23 iunie 1985,

avand in vedere recomandarile Adunarii parlamentare referitoare la arheologie, indeosebi recomandarile nr. 848 (1978), nr. 921 (1981) si nr. 1.072 (1988)

avand in vedere Recomandarea nr. R (89) 5 referitoare la protectia si valorificarea patrimoniului arheologic in contextul operatiunilor de amenajare a teritoriului urban si rural,

reamintind ca patrimoniul arheologic este un element esential pentru cunoasterea trecutului civilizatiilor

recunoscand ca patrimoniul arheologic european, marturie a unei stravechi istorii, este supus unor grave amenintari de degradare, atat prin inmultirea marilor lucrari de amenajare, cat si datorita riscurilor naturale, sapaturilor clandestine ori lipsite de caracter stiintific sau insuficientei ipformari a publicului,

afirmand necesitatea de a introduce, acolo unde nu exista, procedurile de control administrativ si stiintific care se impun si de a integra preocuparile de protectie a patrimoniului arheologic in politicile de amenajare urbana si ruraia si de dezvoltare culturala,

subliniind ca raspunderea pentru ocrotirea patrimoniului arheologic revine nu numai statului direct interesat ci si tuturor tarilor europene, in vederea reducerii riscurilor de degradare si pentru a promova conservarea lui prin incurajarea schimburilor de specialisti si de experienta

constatand necesitatea de a conpicieta principiile formulate de Conventia europeana pentru protectia patrimoniului arheologic, semnata la Londra la 6 mai 1969, ca urmare a evolutiei politicilor de amenajare teritoriala in tarile europene, au convenit asupra celor ce urmeaza:

CAPITOLUL 1: Definirea patrimoniului arheologic

Art. 1

1.Scopul prezentei conventii (revizuita) este de a proteja patrimoniul arheologic ca sursa a memoriei colective europene si ca instrument de studiu istoric si stiintific.

2.In acest scop, sunt considerate drept elemente ale patrimoniului arheologic toate vestigiile, bunurile si alte urme ale existentei omenirii in trecut a (ale) caror:

(i)salvgardare si studiu permit redarea evolutiei istoriei omenirii si a relatiei sale cu mediul natural;

(ii)principale mijloace de informare le constituie sapaturile si descoperirile, precum si alte metode de cercetare asupra umanitatii si mediului inconjurator;

(iii)amplasare se situeaza in orice spatiu ce tine de jurisdicia partilor.

3.In patrimoniul arheologic sunt incluse structurile, constructiile, ansamblurile arhitecturale, siturile amenajate, marturiile mobile, monumente de alta natura, precum si contextul lor, fie ca se situeaza in sol sau sub apa.

CAPITOLUL 2: Identificarea patrimoniului si masuri de protectie

Art. 2

Fiecare parte se angajeaza sa puna in aplicare, potrivit modalitatilor specifice fiecarui stat un regim juridic de protectie a patrimoniului arheologic, care sa prevada:

(i)tinerea unei evidente a patrimoniului sau arheologic si clasarea unor monumente sau zone protejate;

(ii)constituirea unor rezervatii arheologice, chiar fara vestigii vizibile la suprafata sau sub apa, pentru conservarea unor marturii materiale care sa poata fi studiate de catre generatiile viitoare;

(iii)obligatia pentru descoperitor de a semnala autoritatilor competente descoperirea intamplatoare a unor elemente ale patrimoniului arheologic si de a le pune la dispozitie pentru examinare.

Art. 3

In vederea ocrotirii patrimoniului arheologic si pentru garantarea semnificatiei stiintifice a operatiunilor de cercetare arheologica, fiecare parte se angajeaza:

(i)sa institui proceduri de autorizare si de control al sapaturilor si al altor activitati arheologice, in scopul:

a)de a preveni orice sapatura sau deplasare ilcita a unor elemente ale patrimoniului arheologic;

b)de a asigura intreprinderea sapaturilor si a prospectiunilor arheologice intr-o maniera stiintifica si sub rezerva:

- folosirii unor metode de investigatie nedestructive, ori de cate ori este posibil;

- ca elementele patrimoniului arheologic sa nu fie exhumate in timpul sapaturilor sau lasate expuse in timpul sau dupa efectuarea acestora fara luarea unor masuri corespunzatoare pentru prezervarea, conservarea si gestiunea lor.

(ii)sa vegheze ca sapaturile si alte tehnici potential distructive sa nu fie practicate decat de catre persoane calificate si abilitate in acest scop;

(iii)sa supuna unei autorizari prealabile specifice, in cazurile prevazute de legislatia interna a fiecarui stat, folosirea detectoarelor de metale sau a altor echipamente de detectie sau procedee de cercetare arheologica.

Art. 4

Fiecare parte se angajeaza sa aplice masuri de protectie fizica a patrimoniului arheologic, care sa prevada, in functie de renprejurari:

(i)achizitionarea sau protejarea prin alte mijloace corespunzatoare, de catre autoritatile publice, a spatiilor destinate constituirii unor rezervatii arheologice;

(ii)conservarea si intretinerea patrimoniului arheologic, de preferinta pe locul lui de origine;

(iii)amenajarea unor depozite corespunzatoare pentru vestigiile arheologice deplasate din locul lor de origine.

CAPITOLUL 3: Conservarea integrata a patrimoniului arheologic

Art. 5

Fiecare parte se angajeaza:

(i) sa incerce concilierea si articularea cerintelor specifice ale arheologiei si, respectiv, ale amenajarii teritoriului, urmarind ca arheologii sa participe la:

a) elaborarea politicilor de planificare, in vederea stabilirii unor strategii echilibrate de protectie, conservare si punere in valoare a siturilor ce prezinta un interes arheologic;

b) derularea programelor de amenajare in diversele lor faze;

(ii) sa asigure consultari sistematice intre arheologi, urbanisti si specialisti in amenajarea teritoriului, pentru a permite:

a) modificarea planurilor de amenajare susceptibile de a altera patrimoniul arheologic;

b) acordarea timpului si a mijloacelor necesare efectuarii unui studiu stiintific corespunzator asupra sitului, cu publicarea rezultatelor;

(iii) sa vegheze ca studiile de impact asupra mediului si hotararile ce rezulta din acestea sa tina in intregime seama de siturile arheologice si de contextul lor;

(iv) sa prevada, in cazurile in care elemente ale patrimoniului arheologic au fost gasite cu ocazia unor lucrari de amenajare si cand aceasta se dovedeste posibil, conservarea in situ a acestor elemente.

(v) sa faca astfel incat deschiderea pentru public a siturilor arheologice, indeosebi amenajarile pentru primirea unui numar mare de vizitatori, sa nu aduca prejudicii caracterului arheologic si stiintific al acestor situri si al imprejurimilor lor.

CAPITOLUL 4: Finantarea cercetarii si a conservarii arheologice

Art. 6

Fiecare parte se angajeaza:

(i) sa prevada un sprijin material din partea autoritatilor publice nationale, regionale sau locale, pentru cercetarea arheologica, in functie de competentele lor.

(ii) sa sporeasca mijloacele materiale la dispozitia arheologiei preventive:

a) dispunand masuri corespunzatoare care sa prevada, in cazul marilor lucrari de amenajare publice sau private, suportarea integrala, din fonduri provenind din sectorul public sau, dupa caz, din sectorul privat a costurilor oricarei operatiuni arheologice necesare, legate de aceste lucrari.

b) incluzand in bugetele acestor lucrari, alaturi de studiile de impact impuse de preocupari privind mediul si amenajarea teritoriului, studiile si prospectiunile arheologice prelabile, documentele stiintifice de sinteza, precum si comunicari si publicatii complete asupra descoperirilor.

CAPITOLUL 5: Colectarea si difuzarea informatiei stiintifice

Art. 7

In vederea facilitarii studiului si a difuzarii cunostintelor asupra descoperirilor arheologice, fiecare parte se angajeaza:

(i) sa realizeze si sa actualizeze anchetele, inventarele si cartografia siturilor arheologice din spatiile supuse jrisdictiei sale;

(ii) sa adopte orice dispozitii practice in vederea obtinerii, in urma operatiunilor arheologice, a unui document stiintific de sinteza publicabil, prealabil necesarei difuzari integrale a studiilor specializate.

Art. 8

Fiecare parte se angajeaza:

(i) sa faciliteze schimbul, pe plan national sau international, de elemente ale patrimoniului arheologic in scopuri stiintifice profesionale, dispunand, totodata, masurile necesare pentru ca aceasta circulatie sa nu aduca in nici un fel prejudicii valorii culturale si stiintifice a acestor elemente;

(ii) sa incurajeze schimburile de informatii asupra cercetarilor arheologice si sapaturilor in curs de executie si sa contribuie la organizarea unor programe internationale de cercetare.

CAPITOLUL 6: Sensibilizarea publicului

Art. 9

Fiecare parte se angajeaza:

(i) sa intreprinda actiuni educative de natura a trezi si a dezvolta in opinia publica constiinta valorii patrimoniului arheologic, pentru cunoasterea trecutului si a pericolelor ce ameninta acest patrimoniu;

(ii) sa promoveze accesul publicului la elementele importante ale patrimoniului sau arheologic, indeosebi la situri, si sa incurajeze expunerea publica a unor bunuri arheologice selectate.

CAPITOLUL 7: Prevenirea circulatiei ilicite a elementelor patrimoniului arheologic

Art. 10

Fiecare parte se angajeaza:

(i) sa organizeze schimbul de informatii dintre autoritatile publice competente si institutiile stiintifice asupra sapaturilor ilicite constatate;

(ii) sa aduca la cunostinta forurilor competente ale statului de origine, parte la aceasta conventie (revizuita), orice oferta suspecta de a proveni din sapatari ilicite sau din deturnare de la sapatari oficiale, impreuna cu toate precizarile necesare relative la aceasta;

(iii) in ceea ce priveste muzeele si alte institutii similare, a caror politica de achizitii este supusa controlului statului, sa ia masurile necesare pentru ca acestea sa nu achizitioneze elemente de patrimoniu arheologic suspecte de a proveni din descoperiri necontrolate, din sapatari ilicite sau din deturnari din sapatari oficiale.

(iv) pentru muzeele si alte institutii similare, situate pe teritoriul unei parti, dar a caror politica de achizitii nu este supusa controlului statului:

- a) sa le transmita textul prezentei conventii (revizuita);

- b) sa nu precupeteasca nici un efort pentru a asigura respectarea-de catre aceste muzee si institutii a principiilor formulate in paragraful (iii) de mai sus;

(v) sa restranga pe cat este cu putinta, prin actiuni educative, de informare, de vigilenta si de cooperare, circulatia elementelor patrimoniului arheologic provenind din descoperiri necontrolate, din sapatari ilicite sau din deturnari din sapatari oficiale.

Art. 11

Nici o prevedere a prezentei conventii (revizuita) nu aduce atingere tratatelor bilaterale sau multilaterale care exista sau vor putea exista intre parti, cu privire la circulatia ilicita a elementelor de patrimoniu arheologic sau la restituirea lor proprietarului legitim.

CAPITOLUL 8: Asistenta tehnica si stiintifica mutuala

Art. 12

Partile se angajeaza:

(i) sa isi acorde reciproc asistenta tehnica si stiintifica constand in schimb de experienta si de experti in problemele relative la patrimoniul arheologic;

(ii) sa favorizeze, in cadrul legislatiilor nationale de profil sau al acordurilor internationale prin care sunt legate, schimburile de specialisti in conservarea patrimoniului arheologic, inclusiv in domeniul educatiei permanente.

CAPITOLUL 9: Controlul aplicarii conventiei (revizuita)

Art. 13

In scopul aplicarii prezentei conventii (revizuita), un comitet de experti, instituit de catre Comitetul Ministrilor al Consiliului Europei in temeiul art. 17 al Statutului Consiliului Europei, este imputernicit sa urmareasca aplicarea conventiei (revizuita) si, intre altele:

(i) sa supuna periodic Comitetului Ministrilor al Consiliului Europei un raport privind situatia politicilor de protectie a patrimoniului arheologic in statele contractante ale conventiei (revizuita) si aplicarea principiilor pe care aceasta le enunta;

(ii) sa propuna Comitetului Ministrilor al Consiliului Europei orice masuri vizand aplicarea prevederilor conventiei (revizuita), inclusiv in domeniul activitatilor multilaterale in materie de revizuire sau de amendare a conventiei (revizuita), precum si in materie de informare a publicului asupra obiectivelor conventiei (revizuita);

(iii) sa faca recomandari Comitetului Ministrilor al Consiliului Europei cu privire la invitarea unor state nemembre ale Consiliului Europei de a adera la prezenta conventie (revizuita).

CAPITOLUL 10: Clauze finale

Art. 14

1. Prezenta conventie (revizuita) este deschisa spre semnare de catre statele membre ale Consiliului Europei si alte state parti la Conventia culturala europeana.

Ea va fi supusa ratificarii, acceptarii sau aprobarii. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.

2. Un stat parte la Conventia europeana pentru protectia patrimoniului arheologic, semnata la Londra la 6 mai 1969, nu poate depune instrumentul sau de ratificare, de acceptare sau de aprobare, daca nu a denuntat sus-mentionata conventie sau daca nu o denunta simultan.

3. Prezenta conventie (revizuita) va intra in vigoare ia 6 luni de la data la care patru state, dintre care cel putin trei state membre aie Consiliului Europei, isi vor fi exprimat consimtamentul de a fi legate prin aceasta conventie (revizuita), conform prevederilor paragrafelor precedente.

4. In cazul in care, in aplicarea celor doua paragrafe precedente, efecteSe denuntarii conventiei din 6 mai 1969 si intrarea in vigoare a prezentei conventii (revizuita) nu ar fi simultane, un stat contractant poate declara, la depunerea instrumentului sau de ratificare, de acceptare sau de aprobare, ca va continua sa aplice conventia din 6 mai 1969 pana la intrarea in vigoare a prezentei conventii (revizuita) .

5. Prezenta conventie (revizuita) va intra in vigoare in oricare stat semnatar care isi va fi exprimat ulterior consimtamentul de a se considera legat de prevederile ei, la 6 luni de la data depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

Art. 15

1. Dupa intrarea in vigoare a prezentei conventii (revizuita), Comitetul Ministrilor al Consiliului Europei va putea invita orice alt stat nemembru al Consiliului Europei, precum si Comunitatea Economica Europeana sa adere la prezenta conventie (revizuita) printr-o hotarare luata cu majoritatea de voturi prevazuta la art. 20 d) din Statutul Consiliului Europei si cu unanimitatea reprezentantilor statelor contractante care au drept de reprezentare in comitet.

2. Pentru orice stat aderent sau pentru Comunitatea Economica Europeana, in cazul aderarii, conventia (revizuita) va intra in vigoare la 6 luni de la data depunerii instrumentului de aderare la secretarul general al Consiljului Europei.

Art. 16

1. Orice stat poate mentiona, cu ocazia semnarii sau a depunerii instrumentului sau de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, teritoriul (teritoriile) ia care se va aplica prezenta conventie (revizuita).

2. Orice stat poate extinde, in orice moment ulterior, printr-o declaratie adresata secretarului general al Consiliului Europei, aplicarea prezentei conventii (revizuita) la orice alt teritoriu mentionat in declaratie. Conventia (revizuita) va intra in vigoare, in privinta acestui teritoriu, la 6 luni de la data primirii declaratiei de catre secretarul general.

3. Orice declaratie facuta in temeiul celor doua paragrafe precedente va putea fi retrasa, in privinta oricarui teritoriu mentionat in aceasta declaratie, printr-o notificare adresata secretarului general. Retragerea devine efectiva la 6 luni de la data primirii notificarii de catre secretarul general.

Art. 17

1. Orice parte poate denunta, in orice moment prezenta conventie (revizuita), adresand o notificare secretarului general al Consiliului Europei.

2. Denuntarea devine efectiva la 6 luni de la data primirii notificarii de catre secretarul general.

Art. 18

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei, celorlalte state parti la Conventia culturala europeana, precum si oricarui stat sau Comunitatii Economice Europene, care a aderat sau care a fost invitat sa adere la prezenta conventie (revizuita):

(i) orice semnare;

(ii) depunerea oricarui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;

(iii) orice data de intrare in vigoare a acestei conventii (revizuita), in conformitate cu prevederile art. 14, 15 si 16;

(iv) orice alt act notificare sau comunicare avand legatura cu prezenta conventie (revizuita).

Drept pentru care, subsemnatii, legal autorizati in acest scop, au semnat prezenta conventie (revizuita).

Intocmita la La Valetta, la 16 ianuarie 1992, in limbile franceza si engleza, ambele texte avand aceeasi valabilitate, intr-un singur exemplar care va fi depus in arhivele Consiliului Europei.

Secretarul general al Consiliului Europei va transmite copii autentificate fiecarui stat membru al Consiliului Europei, celorlalte state parti la Conventia culturala europeana, precum si oricarui stat nemembru sau Comunitatii Economice Europene, invitat(a) sa adere la prezenta conventie (revizuita).

CONVENTIA din 3 octombrie 1985 pentru protectia patrimoniului arhitectural al Europei

- Granada, 3 octombrie 1985 -

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentei conventii, considerand ca scopul Consiliului Europei este acela de a realiza o uniune mai stransa intre membrii sai, indeosebi pentru a salva si a promova idealurile si principiile care sunt patrimoniul lor comun,

recunoscand ca patrimoniul arhitectural constituie o expresie de neinlocuit a bogatiei si a diversitatii patrimoniului cultural al Europei, o marturie nepretuita a trecutului nostru si un bun comun al tuturor europenilor,

avand in vedere Conventia culturala europeana, semnata la paris la 19 decembrie 1954, si indeosebi primul articol al acesteia,

avand in vedere Carta europeana a patrimoniului arhitectural, adoptata de Comitetul Ministrilor al Consiliului Europei la 26 septembrie 1975, si rezolutia (76) 28 cu privire la daptarea sistemelor legislative si a reglementarilor nationale la exigentele conservarii integrale a patrimoniului arhitectural, adoptata la 14 aprilie 1976,

avand in vedere Recomandarea nr. 880 (1979) a Adunarii Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la conservarea patrimoniului arhitectural,

tinand seama de Recomandarea nr. R (80) 16 a Comitetului Ministrilor catre statele membre privind pregatirea de specialitate a arhitectilor, urbanistilor, a inginerilor constructorilor si a peisagistilor, precum si Recomandarea nr. R (81) 13 a Comitetului Ministrilor privind actiunile ce urmeaza a fi intreprinse in favoarea unor meserii amenintate cu disparitia in cadrul activitatii artisanale, adoptata la 1 iulie 1981,

reamintind importanta transmiterii unui sistem de referinte culturale generatiilor ciitoare, a ameliorarii conditiilor de viata urbana si rurala si a favorizarii in acelasi timp a dezvoltarii economice, sociale si culturale a statelor si a regiunilor,

afirmand importanta punerii de acord a principalelor orientari ale unei politici comune care sa garanteze salvagardarea si punerea in valoare a patrimoniului arhitectural,

au convenit asupra celor ce urmeaza:

Definirea patrimoniului arhitectural

Art. 1

In termenii prezentei conventii, expresia patrimoniu arhitectural este considerata a cuprinde urmatoarele bunuri imobile:

1. monumentele: orice realizari deosebit de remarcabile prin interesul lor istoric, arheologic, artistic, stiintific, social sau tehnic, inclusiv instalatiile sau elementele decorative care fac parte integranta din aceste realizari;

2. ansamblurile arhitecturale: grupuri omogene de constructii urbane sau rurale remarcabile prin interesul lor istoric, arheologic, artistic, stiintific, social sau tehnic si indeajuns de coerente pentru a face obiectul unei delimitari topografice;

3. situurile: opere combinate ale omului si ale naturii, partial construite si care constituie spatii indeajuns de caracteristice si omogene pentru a face obiectul unei delimitari topografice, remarcabile prin interesul lor istoric, arheologic, artistic, stiintific, social sau tehnic.

Identificarea bunurilor de protejat

Art. 2

În scopul identificării cu precizie a monumentelor, ansamblurilor arhitecturale și a siturilor susceptibile de a fi protejate, fiecare parte se angajează să continue inventarierea acestora, iar în cazul în care bunurile respective ar fi amenințate, să întocmească, în cel mai scurt termen, o documentație corespunzătoare.

Proceduri legale de protecție

Art. 3

Fiecare parte se angajează .

1. să instituie un regim legal de protecție a patrimoniului arhitectural;

2. să asigure, în cadrul acestui regim și potrivit modalităților specifice fiecărui stat sau fiecărei regiuni, protejarea monumentelor, a ansamblurilor arhitecturale și a titurilor.

Art. 4

Fiecare parte se angajează:

1. să aplice, în temeiul protecției juridice a bunurilor considerate, proceduri corespunzătoare de control și de autorizare;

2. să evite ca bunurile protejate să fie deteriorate, degradate sau demolate. În această perspectivă, fiecare parte se angajează să introducă în legislația sa, dacă nu există deja, dispoziții care să prevadă:

a) supunerea spre aprobare către autoritatea competentă a proiectelor de demolare sau de modificare a unor monumente deja protejate sau făcând obiectul unei proceduri de producție, precum și a oricărui proiect care afectează mediul lor înconjurător;

b) supunerea spre aprobare către autoritatea competentă a proiectelor care afectează în întregime sau în parte un ansamblu arhitectural sau un sit și care comportă lucrări;

- de demolare a unor clădiri;

- de construire de noi clădiri;

- de modificări importante, care ar afecta caracterul ansamblului arhitectural sau al stilului;

c) posibilitatea autorităților publice de a obliga pe proprietarul unui bun protejat să efectueze anumite lucrări sau de a i se substitui, în cazul în care acesta nu este în măsură să le facă;

d) posibilitatea de a expropria un bun protejat.

Art. 5

Fiecare parte se angajează să interzică deplasarea integrală sau a unei părți a unui monument protejat, în afara cazului în care salvarea materială a acestuia ar necesita în mod imperativ deplasarea lui. În acest caz, autoritatea competentă va lua măsurile necesare pentru a garanta demontarea, mutarea și remontarea lui într-un loc corespunzător.

Măsuri complementare

Art. 6

Fiecare parte se angajează :

1. să prevadă, în funcție de competențele pe plan național, regional sau local și în limita bugetelor disponibile, un sprijin financiar din partea autorităților publice pentru lucrările de întreținere și de restructurare a patrimoniului arhitectural situat pe teritoriul său;

2. să recurgă, dacă este necesar, la măsuri fiscale susceptibile de a favoriza conservarea acestui patrimoniu;

3. să încurajeze inițiativele particulare în materie de întreținere și de restructurare a acestui patrimoniu.

Art. 7

Fiecare parte se angajează să promoveze măsuri vizând ameliorarea calității mediului în jurul monumentelor și în interiorul ansamblurilor arhitecturale și al siturilor.

Art. 8

În vederea limitării riscurilor de degradare fizică a patrimoniului arhitectural, fiecare parte se angajează:

1. să susțină cercetarea științifică, în vederea identificării și analizării efectelor daunatoare ale poluării și în vederea definirii mijloacelor de reducere sau de eliminare a acestor efecte;

2. să ia în considerare problemele specifice ale conservării patrimoniului în politicile de combatere a poluării.

Sanctiuni

Art. 9

Fiecare parte se angajeaza, potrivit principiilor sale prerogative, sa procedeze astfel incat infractiunile la legislatia de protectie a patrimoniului arhitectural sa faca obiectul unor masuri corespunzatoare si suficiente din partea autoritatii competente. Aceste masuri pot antrena, la nevoie, obligatia pentru autorii infractiunii de a demola o cladire noua, ilegal construita, sau de a reda starea anterioara a unui bun protejat.

Politici de conservare

Art. 10

Fiecare parte angajata sa adopte politici de conservare integrala, care:

1. sa includa protectia patrimoniului arhitectural printre obiectivele esentiale ale amenajarii teritoriului si ale urbanismului si sa asigure luarea in considerare a acestui imperativ in diversele stadii de elaborare a planurilor de amenajare si a procedurilor de autorizare a lucrarilor;
2. sa promoveze programe de restaurare si de intretinere a patrimoniului arhitectural;
3. sa faca din conservarea, animarea si punerera in valoare a patrimoniului arhitectural un element major al politicilor in materie de cultura, de mediu si de amenajare a teritoriului;
4. sa favorizeze, atunci cand este posibil, in cadrul proceselor de amenajare a teritoriului si de urbanism, conservarea si folosirea cladirilor a caroro importanta nu ar justifica o protectie in sensul prevederilor art. 3 paragraful 1 al prezentei conventii, dar care ar prezenta o valoare din punct de vedere al integrarii in mediul urban sau rural ori al cadrului de viata;
5. sa favorizeze aplicarea si dezvoltarea tehnicilor si materialelor traditionale, indispensabile pentru viitorul patrimoniului.

Art. 11

Fiecare parte se angajeaza sa favorizeze, in conditiile respectarii caracterului arhitectural si istoric al patrimoniului:

- folosirea bunurilor protejate, in functie de cerintele vietii contemporane;
- adaptarea, atunci cand aceasta se dovedeste oportuna, a unor cladiri vechi pentru utilizari noi.

Art. 12

Recunoscand interesul de a facilita vizitarea de catre public a bunurilor protejate, fiecare parte se angajeaza sa procedeze astfel incat consecintele acestei deschideri pentru public, indeosebi amenajarile de acces, sa nu aduca prejudicii caracterului arhitectural si istoric al acestor bunuri si al imprejurarilor lor.

Art. 13

In scopul de a facilita aplicarea acestor politici, fiecare parte se angajeaza sa dezvolte, in conditiile proprii ale organizarii sale politice si administrative, cooperarea efectiva, la toate esaloanele, intre serviciile responsabile pentru conservare, activitate culturala, mediu si amenajarea teritoriului.

Participarea si asociatii

Art. 14

In vederea sprijinirii actiunii autoritatilor publice, in directia cunoasterii, protectiei, restaurarii, intretinerii, gestiunii si promovarii patrimoniului arhitectural, fiecare parte se angajeaza:

1. sa instituie, in diversele stadii ale proceselor de decizie, structuri de informare, de consultare si de colaborare intre stat, colectivitati locale, institutii si asociatii culturale si public;
2. sa favorizeze dezvoltarea mecenatului si a asociatiilor fara scop lucrativ care activeaza in domeniu.

Informare si formare

Art. 15

Fiecare parte se angajeaza:

1. sa puna in valoare, in opinia publica, conservarea patrimoniului arhitectural, atat ca element al identitatii culturale, cat si ca sursa de inspiratie si de creativitate pentru generatiile prezente si viitoare;
2. sa promoveze in acest scop politici de informare si de sensibilizare, indeosebi cu ajutorul tehnicilor moderne de difuzare si de popularizare, avand, intre altele, drept obiect:
 - a) sa trezeasca si sa sporeasca sensibilitatea publicului, in special de la varsta scolara, fata de ocrotirea patrimoniului, calitatea mediului construit si expresia arhitecturala;

b)sa puna in evidenta unitatea patrimoniului cultural si a legaturilor dintre arhitectura, arte, traditii populare si moduri de viata, la nivel european, national sau regional.

Art. 16

Fiecare parte se angajeaza sa favorizeze pregatirea pentru diferite profesii si meserii implicate in conservarea patrimoniului arhitectural.

Coordonarea europeana a politicilor de conservare

Art. 17

Partile se angajeaza sa faca schimb de informatii asupra politicilor lor de conservare, in ceea ce priveste:

- 1.definirea metodelor in materie de inventariere, protectie si conservare a bunurilor, tinand seama de evolutia istorica si de cresterea progresiva a patrimoniului arhitectural;
- 2.modalitati de conciliere optima a imperativelor ocrotirii patrimoniului arhitectural cu cerintele actuale ale vietii economice, sociale si culturale;
- 3.posibilitatile oferite de noile tehnologii in privinta identificarii si inregistrarii, combaterii degradarii materialelor, cercetarii stiintifice, a lucrarilor de restaurare si a modalitatilor de administrare si de promovare a patrimoniului arhitectural;
- 4.mijloacele de promovare a creatiei arhitecturale, care sa asigure contributia epocii noastre la dezvoltarea patrimoniului Europei.

Art. 18

Partile se angajeaza sa isi acorde, ori de cate ori este necesar, asistenta tehnica mutuala constand in schimbuluri de experienta si de specialisti in materie de conservare a patrimoniului arhitectural.

Art. 19

Partile se angajeaza sa favorizeze, in cadrul legislatiilor nationale de profil sau al acordurilor internationale prin care sunt legate, schimburile europene de specialisti in conservarea patrimoniului arhitectural, inclusiv in domeniul formarii permanente.

Art. 20

In scopul aplicarii prezentei conventii, un comitet de experti, instituit de Comitetul Ministrilor al Consiliului Europei in temeiul art. 17 din Statutul Consiliului Europei, este imputernicit sa urmareasca aplicarea conventiei si, intre altele:

- 1.sa prezinte periodic Comitetul Ministrilor al Consiliului Europei un raport asupra situatiei politicilor de conservare a patrimoniului arhitectural in statele parti la conventie, aplicarii principiilor enuntate de aceasta si propriilor sale activitati;
- 2.sa propuna Comitetul Ministrilor al Consiliului Europei orice masuri vizand aplicarea prevederilor conventiei, inclusiv in domeniul activitatii multilaterale in materie de revizuire sau de amendare a conventiei, precum si de informare a publicului cu privire la obiectivele conventiei;
- 3.sa faca recomandari Comitetului Ministrilor al Consiliului Europei cu privire la invitarea unor state nemembre ale Consiliului Europei de a adera la conventie.

Art. 21

Prevederile prezentei conventii nu prejudiciaza aplicarea prevederilor corespunzatoare mai favorabile protectiei bunurilor enumerate la art. 1, contine in:

- Conventia privind protectia patrimoniului mondial, cultural si natural din 16 noiembrie 1972;
- Conventia europeana pentru protectia patrimoniului arheologic din 6 mai 1969.

Clauze finale

Art. 22

1.Prezenta conventie este deschisa spre semnare de catre statele membre ale Consiliului Europei. Ea va fi supusa ratificarii, acceptarii sau aprobarii. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.

2.Prezenta conventie va intra in vigoare in prima zi a lunii care urmeaza expirarii unei perioade de 3 luni de la data la care trei state membre ale Consiliului Europei isi vor exprima consimtamantul de a fi legate prin conventie, conform prevederilor paragrafului precedent.

3.Ea va intra in vigoare, in orice stat membru care isi va exprima consimtamantul de a fi legat prin conventie, in prima zi a lunii care urmeaza expirarii unei perioade de 3 luni de la data depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

Art. 23

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții, Comitetul Ministrilor al Consiliului Europei va putea invita orice stat membru al Consiliului Europei, precum și Comunitatea Economică Europeană să adere la prezenta convenție, printr-o hotărâre luată cu majoritatea prevăzută la art. 20 lit. d) din Statutul Consiliului Europei și cu unanimitatea reprezentanților statelor contractante care au drept de reprezentare în comitet.

2. Pentru orice stat aderent sau pentru Comunitatea Economică Europeană în caz de aderare, convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data depunerii instrumentului de aderare la secretarul general al Consiliului Europei.

Art. 24

1. Orice stat poate menționa, în momentul semnării sau al depunerii instrumentului sau de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, teritoriul (teritoriile) la care se va aplica prezenta convenție.

2. Orice stat poate extinde, în orice moment ulterior, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, aplicarea prezentei convenții la orice alt teritoriu menționat în declarație. Convenția va intra în vigoare, în ceea ce privește acest teritoriu, în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data primirii declarației de către secretarul general.

3. Orice declarație făcută în temeiul celor două paragrafe precedente poate fi retrasă în privința oricărui teritoriu menționat în această declarație, printr-o notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea va deveni efectivă în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data primirii notificării de către secretarul general.

Art. 25

1. Orice stat poate declara, în momentul semnării sau la depunerea instrumentului sau de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, că își rezervă dreptul de a nu se conforma integral sau parțial prevederilor art. 4 lit. c) și d). Nici o altă rezervă nu este admisă.

2. Orice stat contractat care a formulat o rezervă în temeiul paragrafului precedent o poate retrage, total sau parțial, adresând o notificare secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea va deveni efectivă la data primirii notificării de către secretarul general.

3. Partea care a formulat rezerva în privința prevederilor menționate la primul paragraf de mai sus nu poate pretinde aplicarea acestei prevederi de către o altă parte; ea poate totuși, dacă rezerva este parțială sau condiționată, să pretindă aplicarea prevederilor în măsura în care ea a acceptat-o.

Art. 26

1. Orice parte poate denunța în orice moment prezenta convenție, adresând o notificare secretarului general al Consiliului Europei.

2. Denunțarea devine efectivă în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general al Consiliului Europei.

Art. 27

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei, oricărui stat care a aderat la prezenta convenție și Comunității Economice Europene, în caz de aderare:

a) orice semnare;

b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;

c) orice data de intrare în vigoare a prezentei convenții, conform art. 22, 23 și 24 din aceasta;

d) orice alt act, notificat sau comunicat având legătura cu prezenta convenție.

Drept pentru care subsemnatii, legal împuterniciți în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Intocmită la Granada la 3 octombrie 1985, în limbile franceză și engleză, ambele texte având aceeași valabilitate, într-un singur exemplar, care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va transmite copii autentificate fiecărui stat membru al Consiliului Europei, precum și oricărui stat sau Comunității Economice Europene, care sunt invitate să adere la prezenta convenție.